

[Wilhelm.]

om tabet. Hvad var erfaringerne med hensyn til tab ved garantiordningen fra statens side med 1960-ordningen?

Der er også et andet spørgsmål: hvad er det egentlig, man mener med udbytte? Det er muligt, det fremgår, hvis man kendte fagsproget tilstrækkeligt, det gør jeg så ikke. Hvad mener man med udbytte i § 1? Er det i mængde, eller er det i værdi i kroner og øre?

En meget vigtig ting for vores bedømmelse af dette her må være spørgsmålet om dokumentation. Hvordan har man forestillet sig — det er jo overladt til landbrugsministeren at opstille regler herfor — regler for en dokumentation af høstudbyttet i 1973, i 1974 og så i år? Er det ikke et næsten uløseligt problem, eftersom det her, så vidt jeg kan se, især skal gå til de landmænd, der har brug for disse afgrøder som foderenheder for egen besætning, og hvor der altså i virkeligheden ikke findes regnskabsbilag for, hvor meget man har afsat, eller hvor meget man har købt ind fra forskellige andre virksomheder? At komme allerede nu med dette lovforslag, er det næsten ikke at opfordre landmændene til at holde mest muligt af 1975-høsten uden for den slags dokumenterbare opgørelser — det må jo være en forholdsvis nem sag — og derved skabe så at sige dokumentation for, at udbyttet har været disse 40 pct. lavere, end det har været de foregående år?

Endelig kunne man spørge: hvorfor i virkeligheden ikke, hvis man mener sådan noget som, at det her er rigtigt, gøre det til en permanent ordning?

Ikke fordi jeg vil slå til lyd for det, men jeg vil gerne høre begrundelsen. Det har været aktuelt i 1960, og nu mener man, det er aktuelt igen. Det er vel ikke kun aktuelt, hvis udbyttet går ned på 60 pct. på grund af tørke, det kan vel være lige alvorligt for de pågældende, hvis udbyttet går ned på 60 pct. på grund af oversvømmelse. Det kan vel også være lige alvorligt, enten det er en enkelt landmand i hele landet, der kommer ud for disse bratte sving, eller det er et meget, meget stort antal. Hvad er så egentlig begrundelsen for kun at gøre dette til en ordning i den situation, hvor det kommer til at omfatte så mange, at det ligner en epidemi?

Den slags spørgsmål vil vi gerne have belyst under udvalgsarbejdet, hvis ikke det allerede kan ske her, men det vil jeg da ikke stille forventninger om. Vi er altså ikke sådan umiddelbart varme på den her slags ting. Det er jo ikke almindeligt for andre grupper, der pludselig kommer ud for, på grund af kriser og sådan noget, at lide indtægtsnedgange til under 60 pct. af, hvad de har været vant til, at man så farer til med forskellige former for støtteordninger. Det er der jo adskillige titusinder af de 120.000 arbejdsledige i dag der er ude for.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil indledningsvis gerne rette en tak til de ordførere, som herfra har givet tilslutning til det fremsatte lovforslag.

Jeg vil gerne sige til hr. Houbak, som udtaler sin glæde over, at der her er tale om selvskyldnerkaution, og til fru Rita Christensen, som udtrykte noget i den samme retning, idet hun samtidig slog fast, at det måtte være udtryk for en ændring i regeringens holdning, at hvis de nu havde læst dette lovforslag og sammenlignet det med det lovforslag, som man henviste til, nemlig fiskeriloven, så ville de have opdaget, at der er en ganske klar forskel, idet der i det lovforslag, som vi behandler her i dag, jo netop er tale om en ganske anden form for lån, nemlig lån, der foruden ved statens kaution er sikret ved pantsætning af den pågældende landmands ejendom. Da jeg ved, at hr. Houbak har nær tilknytning til landbruget, mener jeg, at så burde det i hvert fald ikke være fremmed for ham, at det betyder en yderligere sikkerhed af statens kaution, som gør, at man alt andet lige må forvente, at denne form for garantiordninger er mindre tabgivende end den, der i øvrigt blev nævnt. Lovforslaget indebærer jo, at den landmand, som skal have lån efter denne lov, skal give pant i sin ejendom med prioritet inden for 150 pct. af ejendomsværdien med tillæg af besætning m. v. Det betyder altså, at staten i denne lov er sikret på anden måde, end man er i loven med hensyn til støtte til fiskeriet, idet staten dér giver en kaution, som stort set er blanko, idet man ikke har anden sikkerhed, end at manden formentlig nok betaler sin gæld.

Spørgsmålet, som også blev rejst af hr. Houbak om, hvorunder administrationen